

ДЕТСКА РАДОСТЬ

и тръгнали. Когато влезли въ кораба, хванала силна буря и траяла дълго време. Хората въ кораба мръсли отгладе. Само момата имала хлъбъ. Братовчедъ ѝ поискалъ да си купи отъ нея хлъбъ. Тя му продавала единъ хлъбъ за три жълтици. Днесъ тъй, утре тъй, много пари му зела за хлъба. Утихнала бурята и корабът пристигналъ край единъ големъ градъ.

Момата се облѣкла въ межки дрехи, отрѣзала си косата, престорила се на момче и се главила у единъ добъръ бръснаръ. Братовчедъ ѝ пѣкъ не хваналъ работа. Той тръгналъ по кръчмитѣ да яде и пие. Момата изучила добре бръснарството и почнала майсторски да бръсне. Всички дохаждали при нея да се бръснатъ. Другитѣ бръснарници запустѣли. Майсторътъ натрупалъ големо богатство. Той увеличилъ заплатата на момата, и тя забогатѣла.

Момчето пѣкъ презъ това време останало съвсемъ безъ пари и захванало да краде. Уловили го единъ пѫтъ въ кражба и го закарали въ затвора. Момата тръгнала по него, плакала и се молила да го пустнатъ. Едва съмъ го пустнали. Другъ пѫтъ за една по-голема вина искали да го обе-

сятъ. Момата съ голѣмата почти, що си била спечелила, правила, що правила, избавила го. Момата била почнала да работи отдѣлно и спечелила големо богатство. Тя натоварила една гемия съ имане, предала я на братовчеда си и му рекла: „Азъ съмъ твоята братовчедка. Азъ те спасихъ отъ бесилка, затова ще ти ударя сега на гърдите единъ печатъ, за да се познава, че азъ съмъ те спасила. Върви у дома и предай на баща ми тази гемия съ имане.“

Момчето, като пристигнало въ града, не отишло при чича си, а пренесло имането дома си и казало на баща си: „Вижъ, татко, колко имане спечелихъ!“

Щомъ се научилъ чично му — бащата на момичето — отишелъ при момчето и го попиталъ за дъщеря си. Момчето му казало, че дъщеря му станала много лоша. Цѣлъ купъ измислици му наприказвало за нея. Тогава бащата на момчето рекълъ на брата си: „Е, брате, видѣ ли сега, чии синове сѫ златни и чии дъщери сѫ купища?“ Бащата на момичето и дума не продумалъ. Отишелъ си.

Наскоро сидошла и момата. И тя донесла много богатства, ала баща ѝ не се радвалъ. Той